

AKIK ENGEM MEGTISZTELNEK

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2010. október 17.

Áldjuk az Urat: „Azért jöttem, hogy megkeressem és megtartsam azt, ami elveszett.”

Kiárasztjuk a kenetet, a drága Szent Szellem kenetét, felemeljük hozzád a szent kezeinket Úr Jézus Krisztus. Köszönjük a kiontott szent vért, amely minket megigazított. Minden dicsőséget Néked adunk. Köszönjük a drága Szent Szellemet, aki vezet minket, elvezet minden igazságra, hogy beteljesedjen Isten akarata az életünkben. Minden dicsőség az Úr Jézus Krisztusé mennyen és földön.

Emeljük fel a hangunkat, és nyelveken szóljunk Istenhez, áldjuk meg az Urat a szellemünkben. Szellemben és igazságban imádjuk Őt. Az Úrnak a különleges jelenlétében örvendezünk ma. Imádunk Atyám és magasztalunk a drága szent kenetedért, a szent olajért, köszönjük a gyógyulásokat a mellkasban, és a szívben. Imádunk Atyám! A fájdalmak elhagyják a testeket, a rendellenességek megszűnnek, a fertőzések eltávoznak a testekből, a szívek, és vesék egészségben működnek, a csontok tökéletességben állnak Isten trónja előtt, mert Isten Szelleme rájuk lehelt és megelevenedtek. Köszönjük Atyám, áldunk és imádunk, te vagy az egy igaz Isten az életünkben! Minden utunkon oltalmazol és védelmez bennünket, betöltöd minden szükségünket. Északról, délről, keletről, nyugatról beszélítjük az elveszetteket, angyali seregeket rendelünk ki az üdvösség örökösének szolgálatára. Minden szükségét megdorgálunk, minden hiányt elparancsolunk. Ó. Atyám te vagy a több mint elegendő Istene. Kiárasztjuk az áldásokat az életünkre. Uram a te hűséged pajzs és páncél az életünk felett. Kiárasztjuk az evangélizációs kenetet ország szerte, terjedjen az evangélium, bátorsággal hirdettetik az evangélium, növekedik az üdvösségek száma, az Úr Jézus Krisztus szeretete árad az ország felett. Megszűnnek a viszálykodások, a politikai frontok, kiárasztjuk a kegyelmét Istennek. Akik nem ismernek, azok megismernek téged Atyám. Téged dicsér a menny, és föld serege! Téged Atyám!

Zsebkendők felett imádkoznak! Áldott legyen az Úr Jézus szent neve mindörökkön örökké! Ámen! Megáldjuk a szomszédjainkat egy szeretet öleléssel.

Említettem nektek az elmúlt héten, amikor egy adományt gyűjtöttünk az izraeli utunkhoz, akik akkor nem tudtak adományt adni, és készültek a mai napon, ma is lesz lehetőség erre.

Korinthus I. 10/32 Meg ne botránkoztassátok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét.

Izraelben kezdünk egy gyülekezetet pásztorral, nem csak ennek a költségeit szeretnénk kivinni és fedezni, hanem vittem számítógépes alaplapkártyákat az egyik szolgálónak, és számítógépeket kell telepítenünk. Sok számítógépe van az egyháznak, ezeknek is vannak költségei, ezekhez is processzorokat hoztam be.

Ezen kívül elköteleztem magam egy haszidik vallású rabbi felé, ők is meg fognak áldani minket egy levitaáldással, amely működni fog az életed felett, hiszen ő zsidó. Meghívtam egy kapucsínóra, életében nem ivott még kapucsínót, de ízlett neki. Az édesapja és a nagypapája is

rabbik voltak, tehát elkülönítve ettől a világtól teljesen elszeparálva nőtt fel, ebben a szent vallásban.

Tehát a mai adományunk Izraelbe fog menni, és amire szükség van, arra kerül majd. Már a költségvetés felett költöttünk, így nem kell aggódnod, a *szívetek szerint adjatok*, az Úr bőséges és mindenre jut, úgy adjatok, ahogy a szíveteken van, az özvegyasszony két fillérje is igen drága Istennek. A szívetek szerint adjatok, és bőséges lesz a jutalmatok, ezt az Ige garantálja.

Az Urat fogjuk ma *megtisztelni* az adakozásunkkal, - szeretném elmondani nektek, hogy Európába vannak, akik ebben is megbotránkoznak, de nem kell adnod, nem kötelező, van, aki először van ma itt, és nem készült rá. A szívünkben kell ezt megérteni, hogy hogyan és miként, és kinek adunk. Ha valaki adott már az előző adakozásban nem kell, hogy újra adjon.

Beszéltem az elmúlt alkalommal az emberektől való félelemről, ne féljete, ha adakozásra indul a szívetek, attól, amit esetleg a szomszéd mond a gazdasági helyzetről, a szívetek szerint bátran adjatok. Ez tehát most egy elkülönített adomány Izrael számára. Sok féleképpen megtaláltok minket, ha adakozni akartok, lehetőség van rá.

Tehát megtiszteljük a mi Urunk, Jézus Krisztust, és a mennyei Atyánkat azáltal, hogy az első zsenget, az adományt, a tizedet, minden adakozásunkat az *Úrnak ajánljuk*. Ez egy mag, amelyet az Úr Jézus elé viszünk, és Ő elfogadja ezt a mennyben.

És az adakozástok magjai szerint, megparancsoljuk, hogy az anyagi életetekről levegye az ördög a kezét, megparancsoljuk, hogy levegye a pénzetekről a kezét, megparancsoljuk, hogy a pénz hozzátok jöjjön, mert mivel most magot vetettetek, ezért vissza kell, hogy jöjjön az hozzátok, megnyomottan, megrázottan, színig teltet adnak vissza az emberek a ti ötletekbe. Az Úr Jézus Krisztus megáld benneteket, a szolgáló szellemek kimennek és behozzák a szükséges anyagiakat számotokra, Jézus nevében! A szükségét, a félelmeket megtörjük az életetek felett, a munkahelyek elvesztését megtiltjuk, és újakat szólítunk be, Jézus nevében! Áldottak legyetek! Ámen!

Új munkahelyi lehetőségek vannak kifüggesztve a falújságra, nézzétek végig, hétről-hétre fel fogjuk frissíteni.

A rabbi, akiről szóltam, a kabalával foglalkozó haszidik vallású, sok mindennel foglalkoznak, amivel nem kellene, de többek között, elkötelezték magukat a szegények felé. Az adomány, amit dobozban külön gyűjtötök, az, Izraelben a szegényekhez jut el egy szervezeten keresztül, azokhoz, akik a *napi élelmézésével* foglalkoznak az éhező zsidóknak.

Az egyik ilyen kabalával foglalkozó zsidó rabbi, ismerőseim között - kettő van-, az egyik mindig hozza magával a Bibliáját is, amikor jön be a szállodába, és állandóan tanít engem az Ószövetségből az *adakozásról*. Nagyon szomorú, hogy gyakorolják ezt, de a törvény alatt. Mindenüket odaadják. Mondtam neki, hogy ezt az adományt ne add tovább, ezt nem a szegényeknek hoztam, azt mondta, hogy öneki nem ad senki személyesen.

Egy padon ültem a szálloda előtt, és vártam rá, hogy megérkezzen. Remélem, hogy érteni fogjátok és befogadni, amit most mondok: az Úrnak *angyalai*, különböző állomásokba vannak kirendelve, és fénysugarakat ontanak magukból, olyanok, mint a tűzszekerek.

A szállodánk előtt is volt egy, és nagyon sok keresztény jön, megy ott, itt is van a *környezetünkben* nem messze és van egy, ahogy megyünk kifelé az autópályán, lehet látni ezeket, aki belát a szellemi birodalomba, az látja.

Amikor odajött hozzám a rabbi és leült mellém a padra, kérdeztem tőle, hogy nézd csak, mi az ott? Azt válaszolta, hogy ez a rendőrségnek valami kereső állomása. Mondtam, hogy itt nincs jelen a rendőrség. Mondtam, hogy ez az *Úr tűzi szekere*. Az Úr munkálkodik rajtuk.

Elcsodálkoznál, ha megtudnád, hogy hány olyan hívő van köztük, aki már tudja, hogy az ő Messiásuk már eljött, és a hagyományok útján, szájról szájra terjedő törvényüket és a Mózesi törvényüket is tanulmányozzák. De a mai napon nem fogunk ebbe belemélyedni, ők feladják az egyiket a másikért. Most az Igére térünk, és olvasni fogjuk a ...

Sámuel I. 2/29-30 Miért tapossátok meg az én véres áldozatomat és ételáldozatomat, melyet rendeltem e hajlékban? És te többre becsülöd fiaidat, mint engem, hogy magatokat hizlaljátok az én népem Izrael minden áldozatának elejével. Azért így szól az Úr, Izraelnek Istene, jóllehet megmondottam, hogy a te házad és atyádnak háza mindörökké énelőttem jár, de most azt mondja az Úr, távol legyen tőlem, mert akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek, akik azonban engem megvetnek, megvettetnek.

Többre becsülöd a fiaidat, mint engem, mondja a 29-es vers, a 30-ban folytatja, hogy – akik *engem tisztelnek*, azoknak *tisztességet szerzek*, akik azonban engem megvetnek, azokat én is megvetem, mondja az Úr.

Mert a főpaprak és háza népének parancsolatként volt a törvényben, hogy tisztelnie kell az Urat. De mivel ezt nem tették, - ezért nem tartom meg az atyád házát mindörökké! Mert azokat fogom megtisztelni, akik engem megtisztelnek, és azok, akik engem megvetnek, azok megvettetnek – mondja az Úr.

Ha olvasod ezt a részt, meg kell értened, hogy a főpap fiai nem éltek szent életet. Minden mást tettek, csak azt nem, ami meg volt nekik parancsolva. Ha Isten *ad* is neked valami értékeset, azt *elvesztheted*, ha nem tisztelettel tekintesz arra, és elmulasztod, hogy megtiszteld azt. Példaként hoznám Ézsaut, aki *megvetette* első szülöttségi jogát. Ezért el is *vesztette* azt.

És meg vagyok győződve, hogy a *gyülekezet* egésze is így *elvesztett* Isten szent dolgaiból, és a Szellemnek a mozdulását így elvétette, csak azért, hogy nem tisztelte és nem tekintette kellőképpen azt. Túl könnyedén vette az Úrnak és az Úr kenetének dolgait, és útjait. A Korinthusi levélben felszólít minket az Írás, hogy törekedjünk a *legjobb ajándékokra*.

Elmondom nektek, hogy Vicki Jamison, aki egy kiváló evangélistája volt az Úrnak, és én az ő alkalmán tértem meg évekkkel ezelőtt, 11 évig kereste az Úr orcáját, a felkenetésért. És úgy tudta azt megfogalmazni, hogy egyik pillanatban még nem volt meg ez a felkenetése, és a következő pillanatban már megvolt.

Kathryn Kuhlmannal más volt a helyzet, úgy emlékszem, hogy ő a nagybátyja által tanulta, a családban ott volt ez a felkenetés. Az alkalmi előtt, három napos böjtöt tartott, vízen böjtölt.

Látjuk tehát, hogy a kenetet, igen nagyra kell *becsülnünk*, értékelnünk és tisztelnünk kell! Mert azok, akik engem tisztelnek, azokat én is *tisztességgel* illetem! Írja ezt az Ige. Hiszed-e? Szeretnéd-e, hogy az Úr tisztelettel illessen?

Felfedezted-e, hogy *minden jó*, ami történik veled az életben, az ebből a *tiszteletből* fakad, az Úr megtisztel téged vele. Amikor egészséges vagy, amikor a számláid ki vannak fizetve, és még azon felül is van neked, akkor az Úr tisztel meg vele téged. Ez az egyik leghatalmasabb módja, ahogy az Úr ezt meg tudja tenni!

Most hozta nekem fel az Úr, a drága Sándor bácsinkat, aki most 87 éves. Nem mindenki tudja, hogy a háborús időkben, amikor a zsidókat üldözték, ő a vonatokról vette le az ismerőseit, és *mentette* meg az életüket. És Isten *megajándékozta* őt jó életerővel, és értelemmel, szaktudással. Amikor pénzt ajánlottak fel, hogy pénzért végezze ezt a szakmai tudását, azt nem fogadta el, csak az Úrnak szolgál.

Ésaiás 65/24 És mielőtt kiáltanának, én felelek, ők még beszélnek, és én már meghallgattam.

Mielőtt elimádkoznád, *már megkaptad*. Megkaptad az Ő jelenlétét, a dicsőségét, mert az Úr az Ő jelenlétével is megtisztel bennünket. Ahogy a pásztorainkkal beszélgetünk, tapasztalható, hogy óriási ellenállásba ütköznek néha a szolgálatukban, szégyen éri őket, és viszálykodások vannak.

Megtapasztaltam a nyár folyamán, amikor az evangélizációs alkalmainkra mentünk el, hogy azok, akik a legnehezebb helyzeteket kellett, hogy végigszenvedjék, Isten hatalmas nyájjal tisztelte meg őket, újakat hozott be a nyájba.

Az *evangélizációs* munka is hullámokban zajlik, és most egy újabb nagy hullámában vagyunk a munkának. Az evangélistáinknak el fogom majd magyarázni, hogy miként kell ebben áradni.

Mi lenne a gyülekezet Isten nélkül? Azt szeretnénk, ha Isten megjelenne a színen. Azt akarjuk, hogy Ő szóljon. És azt szeretnénk, ha a Szent Szellem pedig megnyilvánulna, és ez a mi hatalmunkban van, hogy *kezdeményezzük* ezt az Ő alapelvei szerint, hogy Isten mozduljon a köreinkben.

Ugye mondta azt Isten, hogy azok, akik engem tisztelnek, azokat én is megtiszteltem? Mi történik akkor, ha még inkább *megtiszteljük* az Urat? Ő is még inkább meg fog tisztelni minket. Azok pedig, akik *megvetnek* engem, azokat én is megvetem, mondja az Úr. Az elkövetkezendő hetekben erről fogok tanítani. Hogy milyen módon követjük el azt a hibát, hogy nem tiszteljük Őt kellőképpen.

Tehát Isten pontosan *úgy bánik* velünk, ahogy mi bánunk Ővele, és ez megtörténik velünk. Vannak, akik nem viselik el, hanem zaklatásnak veszik, hogy reggel fel kell kelni, és el kell *menni a gyülekezetbe*. Mondja, hogy ne zavarjál engem az Úr dolgaival. Egy forintot *sem akarnak* adni az Úr munkájára, nem hogy az *idejüket*.

Tehát semmi erőfeszítést nem tesznek az Úr munkáiért, nem tartják azt fontosnak, mert annál fontosabb dolgok zajlanak az életükben. Azáltal, hogy így gondolkodnak és így

cselekednek, *megvetik* az Urat, megvetik az Úr munkáit, megvetik az Úr jelenleg folyó cselekedeteit.

Egy magyarral beszéltem a múlt hetekben, aki még néhány nyelven is beszélt, és az Úr tudta volna őt használni abban az országban bizonyos területeken, de azt mondta a felesége 14 évre visszamenően, hogy nekünk nincs szükségünk erre a dologra. Ezért abban az országrészben, azon a nyelvterületen, nincsenek ma gyülekezeteink. Nagyon fontos rész lett volna ő az Úr testében. Nálam jóval fiatalabb volt, és ma már a mennyben van, mert nem volt engedelmes a hívásra.

Az *Úr munkái* igenis nagyon fontosak. Ez egy sértés Isten fülében, amikor az Ő gyülekezeti munkáját egy bizonyos dolognak, vagy vállalkozásnak vesszük. Azért nem fontosak neked az Úr dolgai, mert nincsenek rajta a *te listádon*, amit te fontosnak tartasz.

Az egyik testvérünknek volt egy álma a héten, és az Urat látta, és az *Úr nagyon sírt*. Miért sírt az Úr? A világon mindenhol oly *sokan vannak az elveszettek*. Maguk a keresztények is oly sokszor, túl sokszor megvetik az Úr munkáit. Egyszerűen nincs idejük, nem marad idejük, hogy az Úr munkáit segítsék.

Ezért Istennek sem marad ideje arra, hogy neked segítsen a te dolgaiban. Nincs rajta az Ő áldása a te dolgaidon. Igaz ez? Mert azokat, akik engem *megvetnek*, azokat én is könnyedséggel kezelem, mondja az Úr!

Ha szeretnél *Istenből többet*, ha szeretnéd, hogy Isten jobban részt vegyen az életedben, ha szeretnéd, hogy Isten nagyobb mértékben részt vegyen az életed dolgaiban, akkor *nekünk* kell tennünk valamit. Hiszen az egy helytelen álláspont, hogy mi várakozunk Őreá. Az Ő dolgait egy *nagyobb mértékben kell tisztelnünk* és becsülnünk. És ebben évről évre nagyobb mértékben kellene növekednünk, mindannyiunknak, azoknak is, akik épp most születek újjá, és azoknak is, akik 50 éve vannak az Úrban.

Mindannyiunknak a jövő évet tekintve, már egy magasabb ponton kellene lennünk. Tudnunk kellene, hogy miként adjunk választ, miként reagáljunk Istenek a késztetéseire, még nem érkeztünk meg, és meg kell tanulnunk ezt. Én magam is követtem el hibákat, *tudatlanságból*, vagy nem megfelelő *hozzáállással*, vagy rossz *időzítéssel*, de szeretnék tanulni. Te ugyanígy *akarsz-e tanulni*? Tehát többé nem akarunk így járni, hogy nem tiszteljük az Urat, szeretnénk Őt tisztelni!

Isten megtisztelt minket, és nekünk, ennek fejében kevésbé kell Őt tisztelnünk? A mi válaszuk erre az kellene, hogy legyen, hogy Istent még jobban imádjuk, még jobban tiszteljük, mint valaha. Egy olyan fajta tiszteletet szeretnénk adni neki, amelyet Ő megérdemel, amelyre Ő rászolgált. És biztosak akarunk lenni benne, hogy *Ő az első* az életünkben.

Róma 13/7 Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok, akinek az adóval, az adót, akinek a vámmal, a vámot, akinek a félelemmel, a félelmet, akinek a tisztességgel, a tisztességet.

Mindenkinek adjátok meg, amivel tartoztok. Egy másik fordítás pedig így szól: *fizessétek meg mindenkinek azt, amivel tartoztok*. Milyen jó lenne ez a természeti világban.

Küldött nekem valaki mostanában egy anyagot az adóval kapcsolatban, fizesd meg az adódat, fizesd meg a számláidat. Ha valakinek a tisztelettel tartozol, akkor add meg neki azt a tiszteletet, és *tiszteld* őt. Ha egy bizonyos személy felé tiszteletet kell kimutatnod, *mutasd ki*.

A *tartozni* és a *megadni* szó, itt a görögben nagyon szorosan kapcsolódik, hogy tartozol a tisztelettel, add meg azt, mint ahogy az adóddal tartozol, vagy egy számlával adós vagy, tartozol.

Másfajta gondolati beállítottság ez, mint ami a világban van. A világi *gondolkodásmód* pedig beszivárgott a gyülekezetbe. Amikor a tiszteletet hallja a világbeli, akkor az az első kérdése, hogy vajon miért nem tisztelnek ők engem?

Minél inkább hústesti gondolkozásban vagy, és testi vagy, annál inkább úgy gondolkodsz magadról, hogy miért nem engem. És leginkább azon gondolkodsz, hogy mit tehetnének az emberek térted?

Ha elkezdesz a szeretetről tanítani, jön hozzád valaki, és azt mondja, hogy itt vannak ezek, és nem járnak velem szeretetben. Az egésznek a lényegét elvétetted! Nem azt kell vizsgálgatnod, hogy ők miért nem járnak veled szeretetben, hanem azt kell megvizsgálni, hogy a *te szeretet utad milyen* velük szemben? Hogy én vajon szeretetben járok-e övelük? Minél inkább testi gondolkodású vagy, annál inkább önközpontú a gondolkodásod, és azon gondolkodsz, hogy mi az, amit az emberek tehetnének érted.

Amikor a tiszteletre kerül sor, akkor azon kezdesz gondolkodni, hogy engem nagyobb tisztelet illette. És meg is követeled azt az emberektől, hogy a másik meg is kell, hogy tiszteljen engem. Ebben a házban tisztelet jár nekem. Ez így nem működik. Mondod, hogy engem kell, hogy tiszteljenek. Nem kell, hogy tiszteljen. Mivel követeled, ezért soha nem fog megtörténni.

Ha valamit félelemből tesz meg a másik, vagy kényszerítéd rá, akkor az nem igazi tiszta tiszteletforrás. A Biblia tanítja, hogy azt a *tiszteletet*, amellyel tartozol a másinak, azt *add* meg. Nem azt mondja, hogy követeld a tiszteletet számodra, hanem *mutasd be* hogy, hogy működik ez a tisztelet. Ha megmutatod, és megadod azt a tiszteletet, ami jár a másinak, akkor elvetted azt a tiszteletet, és *le is fogod aratni* azt, és kapsz tiszteletet.

Mások megint azt mondják, hogy az illető nem érdemelte ki azt, hogy én tiszteljem. Ez megint nem Istennek tetsző gondolkodás, ez világbeli gondolkodás. A Biblia úgy tanít, hogy bizonyos emberek felé meg kell adnod ezt a tiszteletet, mert *tartozol* vele. Mindegy hogy, hogy érzed, vagy mit tettek ellened, vagy mi az, amit nem tettek, és meg kellett volna, hogy tegyék neked.

A Biblia úgy tanítja, hogy annak az illetőnek te tartozol azzal a tisztelettel. Az a *tisztség*, amiben az az ember van, annak *jár a tisztelet*. És ha te tartozol ezzel, akkor te tartozol vele. Mondod, hogy én úgy gondolom, hogy nem tartozom azzal az adóval, hogy kifizessem. Írjál az adóhivatalnak egy levelet, és nézd meg, hogy milyen választ fogsz kapni. Meg fogjuk nézni, hogy miután megkapod a választ, milyen erősen érzed magad.

Vagy tartozol azzal az adóval, vagy nem. És nem az a kérdés miként érzel felőle. *Újítsuk meg az elménket* ezekben a dolgokban. Ha tartozol azzal, hogy tiszteld a másikat akkor, mint egy hit cselekedetet kell azt tenned, mintha magának az *Úrnak tennéd*.

Sok évvel ezelőtt az Úr egy evangélistával helyezett engem egybe, és én ezt a helyet tiszteltem, tiszteltem az illetőt, és egy napon meglátogattam, de a szeretet nem volt elegendő, ahogy teltek az évek. De a szeretet, amit Isten felé érzel, és a tisztelet, amit Isten felé érzel, az elegendő.

Az emberek képesek arra, hogy tévedésben legyenek, és összezavarjanak dolgokat, de amikor az Úrtól van egy küldetésed, hogy ott a *helyed*, akkor az Úr ott tartott engem azon a helyen azért, hogy részese legyek annak az evangélista szolgálatnak és annak a gyógyító kenetnek.

Szerettem volna tovább menni a tanításokkal, és az Ige tanulmányozásával, mert nem igazán volt örömteljes nekem, hogy nyolc, kilenc éven keresztül ott hallgattam minden este azt az evangélista üzenetet. Az embereknek meg van a hústestük. Mindazokkal, akikkel az Úr *közösségbe* helyezett, mindegyikőjükről elmondható, hogy *erőteljesen felkentek* voltak.

Minden, amit tesz az ember, úgy teszi, hogy az *Úrnak teszi* azt. Mert te vagy a Gyülekezet, és része vagyunk a Gyülekezetnek mindannyian. Nem én vagyok a Gyülekezet, én csak része vagyok a Gyülekezetnek, és én most prédikálok és tanítok. De minden egyes *feladat* az Úr testében fontos, és *te* is fontos vagy.

Az élet bizony rövid és egyszer csak kirepülünk innen. Akarod-e úgy élni az életed, hogy ne legyen érte jutalmad, hogy elvéted azokat a lehetőségeket, amit az Úr ad, hogy Őt szolgálj. Ki a Gyülekezet? Ki az, aki végzi a szolgálat munkáját, ki az, aki felépíti Krisztus Testét? Garantálom neked, hogy nem a szolgálók teszik ezt. Hanem az egész test egyben, az emberek a Gyülekezeti Testben. És a világnak kell rólad hallani.

Neked ezért *bizonyosságot kell tenned* kifelé és neked is beszélned kell emberekkel. Nektek *bátorítani* kell egymást, és képesek vagyunk arra, hogy egymást felemeljük, bátorítsuk. Ha az Igének a cselekvőjévé akarsz válni, akkor ebben változnod kell. Miként gondolkodsz, miként beszélsz. Hogyan cselekszel emberek viszonylatában. Ha ezeket az Igéket gyakorlatba akarjuk ültetni az életünkbe, akkor meg kell *változnunk*.

Vannak olyanok azonban, akik nem akarnak változni, szeretnek szabadok lenni, mondják: én csak szokványos vagyok, így nőtem fel, és én a fák között, a természetben szeretem Istent dicsérni, és otthon az én kis időmben szeretem az Urat. Én így élek! De így *tudatlan* is maradsz, valóban tudatlan vagy, és Isten Igéje felől is tudatlan vagy. Fel kell, növekedned!

Felnövekedni azt is jelenti, hogy egy *nagyobb elkötelezéssel* állsz az Úr elé, és *megváltozol*. És ez az a mód, ahogy az Úrral együtt kell járni. Tehát ha lépésről-lépésre akarunk az Úrral járni, akkor az egyik elkötelezés *szintről* a következő elkötelezés *szintre* kell lépnünk. Ha az ember magasabbra akar jutni az Úrnál, nagyobb szintű elkötelezettség által lehet azt tenni. Néhányan vannak, akik *nem hajlandók* erre, hogy ezt a nagyobb mértékű elkötelezést megtegyék az Úr előtt.

A szomorú ebben az, hogy ilyenkor csak egyszerűen *hátra maradsz*, és nem akarsz hallani ezt sem. És az egész *üzenet nem tetszik* neked, és azokkal, akikkel együtt vagy, azok felé nagyobb elkötelezést teszel, mint az Úr felé. És nem sok időbe telik, azt veszed észre, hogy elnyelettetsz velük együtt. Utána elkülönülsz tőlük is, és őket is elhagyod. Így működik. Elmész innen egy másik gyülekezeti helyre, ahol kevésbé kell, hogy elkötelezsd magad, egy olyan csoporthoz csatlakozol, ahol nem túl nagyok az elvárások.

Ez az oka annak, hogy oly sok gyülekezet van. Egyszer egy kis házi csoportos alkalomra mentem el az Egyesült Államokban, megtanultam, hogy az Úrnak szinte mindegy, hogy kis csecsemőkorban akarsz maradni, nem akarsz növekedni, nem fog zavarni. De engem nem elégít meg az, hogy *csecsemő* maradjak, én Isten *felkentjévé* akarok válni, olyanná, akit Isten használ. Még ennél is jobban, mert még ennél is *nagyobb mértékek* léteznek ezekben az utolsó napokban.

Tehát így lesznek *szakadások*, és nyugodtan mehetsz a magad útján, és elkezdheted a saját egyházadat, és a saját gyülekezetet. Ezért nem szeretik az emberek hallgatni ezeket a tanításokat.

Valójában nem emberekre, vagy a tanításra haragszol meg ilyenkor, hanem Istenre, mert Isten többet követelne tőled. Nem akarják ezt elismerni, inkább elmennek. És olyan hazugságok vannak, amiket életemben nem hallottam, és így jönnek a gyülekezeti szakadások és a többi.

Azt javasolnám, hogy mindenki nézzen bele az *Írásokba*. Nyugodtan csukd be a szemed, és gondolkodjál el rajta, hogy ez valóban Isten lenne? Így működik Isten? Akkor itt az idő, hogy én megváltozzak. Gyere a gyülekezetbe, az egy jó kezdés Isten útjain, Isten nem bántani akar, vagy elvenni tőled a jó dolgokat, meg akar *áldani* és meg akar *tisztelni* az életben.

Fel akar vinni téged egy *magasabb szintre*, olyan szintekre, amikről nem is álmodtál, hogy ez létezne. Mielőtt azonban oda kerülnél, előtte el kell kezdeni *megtisztelni* Istent. Azt hiszem, hogy ebben még egyikünk sem érkezett meg. Meg kell változnunk benne, egy nagyobb helyre kell eljutnunk. És eljutnunk arra a *magasabb helyre*, ahhoz szükség van arra, hogy megváltozzunk.

És ki kell *igazítani* magunkat a szükséges helyeken, hogy nagyobb csodák és nagyobb erő megnyilvánulások legyenek. Isten képes megváltoztatni ezt a nemzetet, vagy a környező országok népeit is, és micsoda nagy tiszteletbeli hely az, hogy ennek részesei lehetünk.

Az emberek azzal ámítják magukat, hogy tisztelik Istent, ennek ellenére *gorombán* bánnak a másik kereszténnyel. Akkor ez nem működik, mert az, ahogy *bánsz* a másikkal, az kivetíti azt, hogy hogyan *állsz* Istenhez. Ez tény!

János 5/23 Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki elküldte Őt.

Tudjuk, hogy Jézus maga Isten, mint a Gyülekezeti Test feje. Jézushoz meg úgy beszélnek, hogy mi tiszteljük Istent, mert tudjuk, hogy Ő van, de te ki vagy? Téged nem tisztelünk. Ilyen ördögök ma is felütik a fejüket, különböző okult körökben. Jöttek hozzánk és mondták, hogy mi *nem tiszteljük a pásztorokat*, nem tekintjük a te személyedet, és senkit, aki hozzánk tartozik.

Jézusnak is mondták, hogy Mózeset is tiszteljük, de téged nem. Jézust megvetették. Nem tudták, tudatlanságban lévén, hogy megvetvén Jézust, magát *Istent vetették* meg. Látod-e ezt az *alapelvet*? Ha nem tiszteled azt, akit *Isten küldött*, akkor magát *Istent nem tiszteled* meg! Nem mondhatod azt, hogy én ugyan tisztelem Istent, de ezeket a népeket itt nem tisztelem. Ha így *viszonyulsz* az emberekhez, akkor ugyanígy viszonyulsz Istenhez. Mert, ahogy *bánsz* az emberekkel, úgy vagy Istennel – ezt mondja a Biblia. Mert aki azt mondja, hogy szereti Istent,

és gyűlöli atyjafiát, az hazug. Az I. János levelében írja ezt. Ha nem tudod szeretni azt, akit *látsz*, Istennek az atyafiát, akkor miként szereted Istent, akit *nem látsz*?

Tehát a tiszteletlenségnek a megnyilvánulási formáiban fogjuk a következő tanítások során ezeket a pontokat taglalni. Ennek az első megnyilvánulási formája az Éden kertjében volt. Ádám és Éva követték el. Nem volt a gorombaságnak semmi formája, sem tiszteletlenség megnyilvánulás, mindaddig, amíg az ördög fel nem ütötte a fejét. És amikor az ördög jött, akkor megjelent ez a fajta *tiszteletlenség*.

Mert az ördög rögtön elkezdte megkérdőjelezni Isten szavát, és előhozta az *ellentmondásokat*. Mintha Isten nem így, meg nem úgy mondta volna. És utána Isten jön, és Ő is felteszi a kérdést. Ádám *nem válaszolta* meg a kérdést, elkezdte a *figyelmet* magáról *elhárítani*, és rögtön a *másikat kezdte el okolni* azért, amit tett. Vajon ettél-e a fáról? Nem válaszolt igennel. Ki mondta azt, hogy meztelen vagy? Az az asszony, akit nekem adtál, az tehet mindenről.

Ez már a *tiszteletlenség* megnyilvánulási formája. És arról a fáról úgy evett, mintha Isten nem mondott volna neki azzal kapcsolatban semmit. Tiszteletlenség volt Ádám részéről, hogy *nem figyelmeztet* arra, amit Isten mondott neki.

Amikor Istent kérdezed, és nem jönnek a válaszok, hogy hol voltál, mit tettél akkor, és rögtön próbálsz másra terelni a szót. Ettél abból a gyümölcsből? Tehát itt elkövették a tiszteletlenséget.

Nagy része ennek a tiszteletlenségnek és tiszteletadásnak az, amit *nem teszünk* meg, és amit *nem mondunk* ki!

Tehát állítsuk le ezt az életünkben, és ha erre törekszünk, már ezzel kimutatjuk a tiszteletadásunkat. Ha valamit le kell állítanunk, akkor az azt jelenti, hogy az jelenleg is folyik az életünkben. Amikor az emberek gorombák, és nem adják meg a kellő tiszteletet, és azt el sem ismerik, hogy olyanok.

Mit kell tennünk? Meg kell *újítanunk az elménket*, át kell változnunk, és ne hasonuljunk ehhez a világhoz, hanem úgy kell kezdenünk látni ezeket, mint ahogy maga az Úr látja. Amikor majd visszakanyarodunk erre a tanításra, akkor öt ilyen pontot fogunk megvizsgálni, hogy miként követhetjük el a tiszteletlenséget, most nem fogunk belekezdeni. Szükséges erről tanítani.

Amikor evangelizáltunk, pásztorok és evangélisták is, elmegyünk új helyekre, tegnap is jártunk ilyen száraz helyen, az Úr akaratában voltunk, és mondtuk, hogy milyen jó lesz visszatérni ide, ahol meg leszünk öntözve.

És amikor beszélünk arról, hogy miként lehetne a dolgokat jobban végezni: az Ige a **Máté 4/17**-ben van. **Kövessetek engem, és én emberek halászaivá teszlek titeket.**

Nem azt mondja Jézus, hogy menj a Biblia iskolába, vagy látogasd ezt és ezt a gyülekezetet, vagy keresztkedj meg ebben a gyülekezetben, hanem azt mondja, hogy *kövess engem*. Ez a kulcs!

Az evangélistának nagyon kell figyelnie az Úrra, mert lesznek vezetések. Egy bizonyos időszakra szól ez, amikor kapsz egy ötletet az Úrtól, egy elképzelést, vagy egy utat, hogy *halat fogjál*. Szlovákia most úgy néz ki körülbelül, mint húsz évvel ezelőtt, amikor onnan Magyarországra jöttem.

Az evangélistának lesz *vezetése*. Olyan, mint pl. az egyik barátom, amit kapott az Úrtól, hogy menjen Indiába. Elment magában és körülnézett, volt ott egy asszony tolókosiban és imádkozott érte. Az asszony kiugrott a tolókosiból, és 16 órán keresztül imádkozhatott utána a betegekért a hét minden napján, egy akkora ajtó nyílt ebből, hogy amikor legközelebb ment, egy egész repülőnyi sereget vitt magával, hogy imádkozzanak.

Tehát az evangélista nem a gyülekezetbe megy be evangélizálni, ott már mindenki üdvözült. Nem akarjuk ezzel lemondani az evangélistáknak az ilyen alkalmait, mert ez a pásztoroknak a szíve, hogy hogyan teszi, és ha úgy hirdeti, és úgy végzi, az is jó.

Tehát a kellő tisztelet megadása abban is áll, hogy a pásztorra nem kényszerítjük rá a látásunkat, hanem a *pásztor dönti el*, hogy most meghív egy evangélistát, és kit éppen. És a pásztor *legfelsőbb helyi hatalom*, nem kell, hogy elmenjen az országban senkihez megkérdezni, engedélyt kérni, hogy ezt vagy azt tegyen az egyházban. Tehát ilyen felépítmény nincs az egyházban.

Használjuk az evangélistáinkat, köszönjük a belsős munkatársainkat, és ha valaki kívülről jön be szolgáló, akkor először is arról kell meggyőződünk, hogy nem nyájtolvajlás folyik-e? Mert felkent evangélistáink vannak. És bőséggel vannak, Istennek felkentjei ők.

Mint ahogy mondtam, az evangélistának lesznek *vezetései*, lehet, hogy arra kap vezetést, hogy elmegy, és az utcán evangelizál. Nekünk is voltak utcai szolgálataink Ausztráliában. Egy ötletként jött elő Ausztráliában, hogy nyitottunk egy használt ruhaboltot, és igen olcsón adtuk a használt ruhákat, és sokan bejöttek, és aki bejött, annak evangelizáltunk.

A Bibliában példánk Fülöp evangélista. Amikor ő ment és szolgált, akkor nagyon *sok csoda*, és újjászületések történtek. Magyaráztam tegnap az én munkatársaimnak, hogy volt Magyarországon olyan idő, hogy hetente tíz alkalmat is tartottunk, hétről-hétre. És ugye a tíz alkalom már szinte kezelhetetlen.

Beleszámítottuk azt is, hogy lesznek közte olyanok, amelyeket esetleg nem szerveztek meg annyira, vagy nem hirdették úgy meg. Az is előfordult, hogy az egész város kivonult, olyan nagy volt az érdeklődés. Más alkalmak pedig olyanok voltak, hogy megkérdeztük magunktól, hogy vajon mit keresünk itt?

Visszatérve Fülöpre, mit tett Fülöp? Miután prédikálta a Krisztust, utána hívta az apostolokat, hogy jöjjenek szolgálni, és ez egy egész területre megnyitotta az ajtót. Tehát a kulcsot adta át, a következő szolgálatnak és ő ment tovább szolgálni! Az ő munkáját elvégezte.

Isten így teremtette az evangélistát, hogy ne legyen leterhelve a gyülekezeti dolgokkal, a viszálykodással, hanem *szabadon* tudjon mindig menni arra, amerre a Szellem vezet, és ott evangelizáljon, hogy lelkek *szülessenek újjá*. Jézus azt mondta, hogy **én azért jöttem, hogy megkeressem és megtartsam azt, ami elveszett!** Lukács 19/10

Tehát az evangélista együtt fog munkálkodni a pásztorokkal, együtt munkálkodik velem, de lesz olyan, hogy az utcán megy, vagy úgy tűnik, hogy az utcán körbe kell néznie, és azután lát egy lehetőséget, azt meg kell ragadni, és utána tovább megyünk.

Mindegy, hogy a dolgok mennyire rossznak látszanak elsőre. Ausztráliában volt egy evangélista, akit eltervezünk bizonyos intervallumon belül, bizonyos helyekre, és egy hónapra rá Jeanel terveztem, hogy visszamegyek oda, majd a gyülekezetbe. Tehát vannak dolgok, amiben az Úr vissza és visszafordul, és használ téged addig, amíg a pásztor ott valójában fel nem növekszik. Sok *különböző módon* használ minket az Úr, lényeg, hogy a Szellemmel kell *áradni*, így egyre többet és többet tudunk az Úrnak szerezni.

Jézus azt mondta, hogy – **engem kövessetek, és én majd emberek halászaivá teszlek titeket!** Ez jelenti, hogy esetleg olyan dolgokat is fogunk tenni, amelyek esetleg szokatlanok, Isten *bölcsessége* van felettünk. Példabeszédek tanítja, hogy akik *lelkeket nyernek* meg, azok a bölcssek, és az *utolsó napokban* vagyunk.

Az evangélistáimat biztosíthatom arról, hogy a pásztorok is nagyon sokat szenvedtek, és nagyon sok mindenben mentek keresztül, ők is *elkötelezettek* az Úr munkáira és ugyanazt a célt szolgáljuk. Nem akarunk irigységeket, mert vannak bizonyos nehezebb területek, és könnyebb területek. Sem az irigységnek nem adunk helyet, sem annak, hogy ne adnánk meg egymásnak a kellő tiszteletet.

Vannak helyek, ahol a pásztor nagyon hosszú idő óta, 15-20 éve hűséges, és itt van, és az Úrnak áldottai ők. Erről akartunk ma szólni, ezen a vonalon akartunk ma gondolatokat ébreszteni, együtt fogunk áradni, és együtt fogunk örvendezni az Úr munkáiban.

Azok, akik a könyörgő, *közbenjáró* imádságokban hűségesek az Úrhoz, tudjátok meg, hogy a ti helyetek is pótolhatatlan az Úrban. E nélkül az imádságok nélkül nem menne a munka. Az evangélista pedig, míg mi imádkozunk, ő kint arat.

Ezekben az *utolsó időkben* az Úr képes lesz rá, hogy használjon minket, mert arra a helyre elkerülünk. A következő helyre fellépünk, és ehhez, hogy ide fellépjünk, egy *megújult elkötelezettséget* kell, hogy adjunk az Úr felé. Dicsérjük az Urat! Ámen!